

Sygn. akt VP 568/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

3 października 2019 roku

Sąd Rejonowy / Okręgowy w Rybniku V Wydział

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sonia Lasota-Zawisza

Sędziowie

Ławnicy:

Protokolant: sekr. sądowy Izabela Niedobecka-Kępa

przy udziale ./.

po rozpoznaniu 3 października 2019 roku w Rybniku

sprawy z powództwa B. Ł., D. S.

przeciwko (...) Spółce z o.o. w R.

o wynagrodzenie

1. utrzymuje w mocy wyrok zaoczny Sądu Rejonowego w Rybniku z 6 grudnia 2018 roku w pkt 1, 2 i 4,
2. uchyla wyrok zaoczny Sądu Rejonowego w Rybniku z 6 grudnia 2018 roku w pkt 3 i 5.

Sygn. akt V P 568/18

UZASADNIENIE

Powódka D. S. wniosła o zasądzenie od pozwanej (...) Spółki z o.o. w R. kwoty 13 181,82 zł wraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 12 listopada 2017 roku do dnia zapłaty tytułem wynagrodzenia za pracę. Nadto, wniosła o zwrot kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazała, że była zatrudniona u pozwanej na stanowisku rejestratorki medycznej i nie otrzymała przysługującego jej wynagrodzenia za pracę w okresie od 1 czerwca 2017 roku do 17 października 2017 roku, co zostało potwierdzone przez pozwaną w wystawionym świadectwie pracy. Powódka zaznaczyła, że jako przyczynę niewypłacenia wynagrodzenia, pozwana wskazała brak środków finansowych.

(vide: k.3-4v. akt V P 568/18)

Powód B. Ł. wniósł o zasądzenie od pozwanej (...) Spółki z o.o. w R.:

- kwoty 5 850 zł brutto tytułem wynagrodzenia za pracę w czerwcu 2017 roku wraz z ustawowymi odsetkami od 11 lipca 2017 roku do dnia zapłaty,
- kwoty 5 850 zł brutto tytułem wynagrodzenia za pracę w lipcu 2017 roku wraz z ustawowymi odsetkami od 11 sierpnia 2017 roku do dnia zapłaty,

- kwoty 5 850 zł brutto tytułem wynagrodzenia za pracę w sierpniu 2017 roku wraz z ustawowymi odsetkami od 11 września 2017 roku do dnia zapłaty.

Nadto, wniósł o zwrot kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazał, że był zatrudniony u pozwanej na stanowisku specjalisty ds. inwestycji i nie otrzymał przysługującego mu wynagrodzenia za pracę w okresie od 1 czerwca 2017 roku do 31 sierpnia 2017 roku.

(vide: k.3-3v. akt V P 582/18)

Zarządzeniem z 24 października 2018 roku Sąd na podstawie art. 219 k.p.c. połączył sprawę o sygn. akt V P 582/18 do wspólnego prowadzenia i rozpoznania ze sprawą o sygn. akt V P 568/18.

(vide: k. 12 akt V P 582/18)

6 grudnia 2018 roku Sąd Rejonowy w Rybniku wydał wyrok zaoczny, w pkt 1 wyroku zasądził od pozwanej na rzecz powoda B. Ł. kwotę 17 550 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty i dat:

a) 5 850 zł od 11 lipca 2017 roku tytułem wynagrodzenia brutto za czerwiec 2017 roku;

b) 5 850 zł od 11 sierpnia 2017 roku tytułem wynagrodzenia brutto za lipiec 2017 roku;

c) 5 850 zł od 11 września 2017 roku tytułem wynagrodzenia brutto za sierpień 2017 roku;

W pkt 2 Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powódki D. S. kwotę 13 181,82 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 12 listopada 2017 roku tytułem wynagrodzenia brutto za okres od czerwca do października 2017 roku. W pkt 3 Sąd nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności. O kosztach procesu Sąd orzekł w pkt 4 nakazując pobranie od pozwanej na rzecz powódki D. S. kwotę 2 700 zł. W pkt 5 wyroku Sąd nakazał pobranie od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Rybniku) kwoty 1 538 zł tytułem zwrotu kosztów sądowych.

(vide: k. 38-38v. akt V P 568/18)

Od powyższego wyroku pozwana złożyła w terminie sprzeciw i wniosła o uchylenie wyroku zaocznego i oddalenie powództwa w całości. Nadto, wniosła o zwrot kosztów procesu. Pozwana wskazała, że powodowie nie wykazali podstaw kwot żądanych tytułem wynagrodzenia za pracę.

(vide: k. 54 i k.62-62v. akt V P 568/18)

Sąd ustalił co następuje:

Powódka D. S. była zatrudniona u pozwanej na podstawie umowy o pracę na czas określony z 10 sierpnia 2018 roku na stanowisku rejestratorki medycznej. Aneks do umowy o pracę z 10 kwietnia 2017 roku zmieniono warunki zatrudnienia w ten sposób, że umowa o pracę została zawarta na czas nieokreślony. Aneks zmieniono również warunki płacy wskazując w § 2, iż w czasie zatrudnienia powódka będzie otrzymywała wynagrodzenie zasadnicze w wysokości 2 900 zł brutto. Stosunek pracy między stronami ustał w trybie art. 30 § 1 pkt 1 k.p. tj. rozwiązanie umowy o pracę na mocy porozumienia stron. W wydanym powódce świadectwie pracy w pkt 8 wskazano, że pozwana nie wypłaciła jej wynagrodzenia za pracę w łącznej kwocie 13 181,82 zł brutto za okres od 1 czerwca 2017 roku do 17 października 2017 roku z powodu braku środków finansowych

Dowód: akta V P 568/18: umowa o pracę z 10.08.2016r. k.21-22, aneks do umowy o pracę z 10.04.2017r. k.23-23v., świadectwo pracy k.24-25

Pismem z 14 marca 2018 roku powódka wezwała pozwaną do zapłaty kwoty 13 181,82 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 12 listopada do dnia zapłaty tytułem wynagrodzenia za pracę w okresie od 1 czerwca 2017 roku do 17 października 2017 roku.

Dowód: akta V P 568/18: wezwanie do zapłaty wraz z potwierdzeniem nadania k. 26 i 27

Powód B. Ł. był zatrudniony u pozwanej na podstawie umowy pracę na czas nieokreślony od 2 czerwca 2014 roku na stanowisku specjalisty ds. inwestycji. Zgodnie z treścią umowy o pracę, miesięczne wynagrodzenia powoda za pracę wynosiło 5 850 zł brutto. Stosunek pracy między stronami ustał w wyniku rozwiązania umowy o pracę z zachowaniem 3 miesięcznego okresu wypowiedzenia, którego termin upłynął 31 sierpnia 2017 roku. Przyczyną wskazaną w wypowiedzeniu była trudna sytuacja ekonomiczna spółki oraz obniżenie stanu zatrudnienia i likwidacja stanowiska pracy powoda.

Dowód: akta V P 582/18: umowa o pracę zawarta 2.06.2014r., k. 4-5, wypowiedzenie umowy o pracę 15.05.2017r. k.6, akta V P 568/18: przesłuchanie powoda k. 96

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci w/w dokumentów, które Sąd uznał za wiarygodne, wzajemnie ze sobą korelujące i rzeczowe, a także w oparciu o dowód z przesłuchania powoda B. Ł., który wraz z dowodami z dokumentów tworzył spójny i logiczny obraz przedstawiający stan faktyczny sprawy.

Sąd oddalił wniosek o przesłuchanie powódki D. S. oraz wniosek z zeznań świadka P. H., gdyż w dniu rozprawy na której zapadł wyrok, pełnomocnik powódki który wcześniej wnioskował o przeprowadzenie ww. dowodów oświadczył, iż nie wnosi o przeprowadzenia żadnych innych dowodów w sprawie, a nadto Sąd uznał, iż wszystkie wątpliwości w sprawie zostały już rozstrzygnięte. Nadto, Sąd ograniczył dowód z przesłuchania stron do powoda, gdyż pozwana wezwana do wskazania kto będzie słuchany za pozwaną pod rygorem przyjęcia, że pozwana rezygnuje z tego dowodu, nie wskazała żadnej osoby.

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z treścią art. 22 ust. 1 k.p. przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca - do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem.

Dodatkowo, zgodnie z treścią art. 85 § 2 k.p. wynagrodzenie za pracę płatne raz w miesiącu wypłaca się z dołu, niezwłocznie po ustaleniu jego pełnej wysokości, nie później jednak niż w ciągu pierwszych 10 dni następnego miesiąca kalendarzowego.

W wyroku z 14 maja 1999 roku Sąd Najwyższy uznał, iż to na pracodawcy ciąży obowiązek należytego wypłacenia wynagrodzenia swojemu pracownikowi, a razie procesu, to na nim spoczywa także obowiązek wykazania takiej wypłaty

(wyr. SN z 14.05.1999r., I PKN 62/99, OSNP 2000/15/579).

Wbrew stanowisku pozwanej zgodnie z art. 6 kc to na pozwanej, a nie powodach spoczywał w niniejszej sprawie ciężar udowodnienia, iż wypłaciła wynagrodzenie za pracę, czego w ocenie Sądu w niniejszej sprawie pozwana nie wykazała.

Strona pozwana nie kwestionowała zatrudnienia powódki i powoda. Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe, pozwana nie wypłaciła powodom za okres wskazany w pozwach wynagrodzenia za pracę jednocześnie naruszając elementarną zasadę prawa pracy tj. prawo do wynagrodzenia. Twierdzenia pozwanej jakoby powodowie nie wykazali zasadności swoich roszczeń są nietrafne. W świadectwie pracy wystawionym powódce jednoznacznie wskazano, iż pozwana nie wypłaciła jej wynagrodzenia za pracę w łącznej kwocie 13 181,82 zł brutto za okres od 1 czerwca 2017 roku do 17 października 2017 roku z powodu braku środków finansowych.

Nadto, Sąd wskazuje, że pozwana dwukrotnie w tym piśmie doręczonym 8 sierpnia 2019 roku została zobowiązana przez Sąd do nadesłania listy płac powodów za okres od 1 czerwca do 17 października odnośnie powódki i za okres od 1 czerwca do 31 sierpnia 2017 odnośnie powoda wraz z potwierdzeniami wypłaty wynagrodzenia za te miesiące pod rygorem przyjęcia, że dochodzone w pozwach kwoty są prawidłowe i nie zostały wypłacone. Pozwana nie wykonała zobowiązania Sądu, w związku z czym zgodnie z zastosowanym rygorem Sąd przyjął, iż dochodzone kwoty są prawidłowe i nie zostały wypłacone. O odsetkach Sąd orzekł na mocy art. 481 kc zasądzając je od dnia następnego po dniu przyjętym na wypłatę wynagrodzenia.

Mając na uwadze powyższe rozważania faktyczne i prawne, Sąd na podstawie art. 347 k.p.c. w zw. z ww. przepisami w pkt 1 wyroku utrzymał w mocy wyrok zaoczny Sądu Rejonowego z 6 grudnia 2018 roku w pkt 1, 2 i 4, a w pkt 2 wyroku uchylił wyrok zaoczny Sądu Rejonowego z 6 grudnia 2018 roku w pkt 3 i 5.